

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Het ziet er naar uit dat in de komende weken voetbal het belangrijkste gespreksonderwerp in de kroeg en bij de koffiemachine zal zijn. Ik wil daarbij niet achterblijven, terwijl ik ook mijn reis langs m'n vroegere woonadressen vervolg.

Het oude sluisje in Zaandam met zijn scheefgezakte douanehuisjes.

Terug in Zaandam

Van Arnhem werd ik overgeplaatst naar Zaandam om er redacteur Zaanstreek te worden. Dat werd voor het jonge gezin (m'n dochter was geboren) een inwoning bij twee lieve oude mensen in de Tuinstraat. Lang heb ik er niet gewoond, want al na een jaar volgde mijn vertrek naar Utrecht. Ik bewaar aan dat vertrek een verdrietige herinnering. We hadden er het een en ander verbouwd, een keuken bijvoorbeeld. Dat werd bij ons vertrek overgedaan aan de familie B. voor een luttel bedrag dat zij overigens nooit betaald hebben. Wel begonnen ze die twee lieve oudjes met allerlei treiterijen het leven zuur te maken. Wij zongen toen nog "De mens is goed", maar er waren blijkbaar uitzonderingen.

Omdat ze het bedrag dat B. ons schuldig was, bij voorbaat had besteed, schreef mijn geliefde in haar privé-boekhouding het bedrag bij als "schuld aan B.".

Brief van een moeder

Op mijn bijdrage vorige week over de veranderingen in het taalgebruik ontving het volgende briefje: "Mijn dochter zit bijna in het laatste jaar van het gymnasium en denkt erover om Nederlands te gaan studeren. De bijlage van deze week vond ik treffend. Ik heb met mijn dochter regelmatig discussies over het tot stand komen en verbastering van taal. Ik heb haar onder ander geleerd dat teksten altijd gezien moeten worden vanuit de tijd waarin iets geschreven is. De bijbel vindt ik ook zo'n boek. Hele volkeren leven volgens waarden en normen die (in mijn beleving) heel vroeger zijn bedacht. Waar blijf je dan zelf als weldenkend mens om dit klakkeloos te volgen en geen onderzoek te doen naar de context ervan."

De doelman valt aan/in/op/uit (1)

In het ritueel van het voetbal vallen soms onbegrijpelijke tradities mij op. Zo is er bijvoorbeeld het muurtje. Telkens als er een vrije schop buiten de zestien meter moet worden genomen gaat een rijtje spelers het uitzicht van de doelman belemmeren. Ieder elftal heeft wel een specialist die de bal moeiteloos over dat muurtje krult en dat is meestal een doelpunt, want de keeper ziet de bal net te laat aankomen. Zonder dat muurtje zou hij een betere kans hebben.

Mijn rijkdom: dochter, zoon en kleinzoon